

अपक्षेपा जङ्गावर्णा विद्वा च हरिण्युता ।
 ऊकजङ्गान्दोलिता च जङ्गा जङ्गानिका तथा ॥
 विद्युत्क्रान्ता भ्रमरिका दण्डपार्श्वेति षोडश ॥”
 अन्ये तु ।
 “विभ्रान्ताक्रान्तापक्रान्ता पार्श्वक्रान्तिका ।
 ऊर्ध्वानुर्दोलपादादृत्ता नूपुरपादिका ॥
 मुञ्जभासिका क्षिप्रविद्वा ताला च खचिका ।
 विद्युत्क्रान्ता भ्रमरिका दण्डपादा तथैव च ॥
 आकाशचारिका एताः षोडशैव निरूपिताः ॥”
 एताम्बे भूमिचारीष्वप्यन्तरभेदोऽस्ति तिर्यक्-
 चारी ऊर्ध्वचारी अधश्चारीति ता ऊहनीयाः ॥
 “तेलाभ्यन्तरे गान्त्रेण लष्णाहारो जितश्रमः ।
 क्षम्भे वा भित्तिर्देषे वा प्रथमं ताः प्रयोजयेत् ॥
 रूपाहारं तथाम्बु सुक्ता तां न समाचरेत् ।
 वृषपादस्य विन्यासचारी सैवाभिधीयते ॥
 शृङ्गारादिरसानाना भवेद्दीपनकारणम् ।
 माधुर्यं भूममा नित्यं हृदातालत्रयान्विता ॥
 नियतोऽङ्गविशेषाणां चारी सञ्चारतो भवेत् ॥”
 इति सङ्गीतदामोदरोक्तचारीलक्षणम् ॥
 चारुः, पुं, (चरति देवेषु सुखेन । चर + “टृ-
 वनिजनिचरीति ॥” उणां १ । ३ । इति अण् ।)
 दृहस्यतिः । (चरति चित्ते इति ।) मनोज्ञे चि ।
 इति मेदिनी । रे, ३३ ॥ (यथा, गीतगोविन्दे ।
 १० । ६ । [मधिवचनजातम् ॥”
 “इति चटुलचाटुपटुचारुसुरवैरियो राधिका-
 श्रीकृष्णस्य रुक्मिणीगर्भसम्भूतपुत्राणामन्यतमः ।
 यथा, हरिवंशे । ११७ । ३६ ।
 “चारुश्च वलिनां श्रेष्ठं सुताचारुमतीं तथा ॥”
 चारुकः, पुं, (चारु + संज्ञायाम् कन् ।) शरबीजम् ।
 अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । रूचत्वम् । रक्त-
 पित्तकफापहत्वम् । शीतत्वम् । लघुत्वम् ।
 अट्टथत्वम् । कषायत्वम् । वातकोपनत्वम् । इति
 भावप्रकाशः ॥
 चारुकेशरा, स्त्री, (चारुणि केशराणि अस्याः ।)
 नागरसुस्ता । तरुणीपुष्पम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 चारुगर्भः, पुं, (चारुः मनोज्ञः गर्भः अश्वत्थवर्णः ।)
 करणमिति यावत् यस्य । यद्वा चारुगर्भं उत्-
 पत्तिस्थानं यस्य ।) श्रीकृष्णपुत्रः । यथा, हरि-
 वंशे । १६० । ६ ।
 “चारुभद्रचारुगर्भः सुदंष्ट्रो द्रुम एव च ॥”
 चारुगुप्तः, पुं, (चारु यथा स्यात् तथा गुप्तः । यद्वा
 चारुणा ईश्वरेण कृप्येन गुप्तः पालितः ।)
 श्रीकृष्णपुत्रः । यथा, हरिवंशे । १६० । ६ ।
 “सुषेणचारुगुप्तश्च चारुबिन्दश्च वीर्यवान् ॥”
 चारुदेव्याः, पुं, रुक्मिण्यां श्रीकृष्णपुत्रः । यथा,
 हरिवंशे । १६० । ५ ।
 “द्वितीयचारुदेव्याश्च वृष्णिभिर्हो महारथः ॥”
 चारुधारा, स्त्री, (चारुणां मनोहरपर्यायानां
 धारा इव, त्रैलोक्यसुररत्नेनास्वाप्तयात्वम् ।
 चारुणां धारा नीतिर्व्यवहारो यस्याः वा ।)
 प्रज्ञी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (चारु धार
 यस्याः ।) चारुधामा इत्यपि पाठः ॥

चारुनालकं, स्त्री, (चारु नालं यस्य कम् ।)
 रक्तपद्मम् । इति पुराणम् ॥
 चारुपर्यो, स्त्री, (चारु मनोज्ञं पर्यो पदं अस्याः ।)
 प्रसारणी । इति राजनिर्घण्टः ॥ गन्धभादालिया
 इति भाषा ॥ (प्रसारणीशब्देऽस्या गुणादिकं
 ज्ञेयम् ॥)
 चारुफला, स्त्री, (चारु मनोहरं फलं अस्याः ।)
 दाक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 चारुवाहुः, पुं, (चारु वाहु यस्य ।) श्रीकृष्ण-
 पुत्रः । यथा, हरिवंशे । १६० । ६ ।
 “चारुवाहुः कनीयांश्च कन्या चारुमती तथा ॥”
 चारुबिन्दः, पुं, (चारुं चारुतां बिन्दतीति ।
 बिन्धि + अण् ।) श्रीकृष्णपुत्रः । यथा, हरि-
 वंशे । १६० । ६ ।
 “सुषेणचारुगुप्तश्च चारुबिन्दश्च वीर्यवान् ॥”
 चारुमती, स्त्री, (चारु चारुता सौन्दर्यं अस्या
 अस्तीति । मतुप् ततो ङीप् ।) रुक्मिण्यां
 श्रीकृष्णस्य कन्या । यथा, हरिवंशे । १६० । ६ ।
 “चारुवाहुः कनीयांश्च कन्या चारुमती तथा ॥”
 चारुलोचनः, पुं, (चारुणी लोचनेऽस्य ।) हरिणः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (चारुलोचनविशिष्टे चि ॥)
 चारुवह्वना, स्त्री, (चारु चारुत्वं श्रियमित्यर्थः
 वह्वयति स्वगुणैरिति यावत् । वृध + णिच् +
 युच् । कर्त्तरि ल्युवां ततश्च ।) नारी । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 चारुव्रता, स्त्री, (चारु व्रतमस्याः ।) माषोप-
 वासिनी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 चारुशिला, स्त्री, (चारुचारुणीं शिला इति नित्य-
 कर्मधारयः ।) मणिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 चार्त्तिक्यं, स्त्री, (चार्त्तिकेव । स्वार्थे ष्यच् ।)
 चन्दनादिना देहविलेपनविशेषः । इत्यमरः ॥
 तत्पर्यायः । चर्त्वा २ स्यासकः ३ । इत्यमरः ॥
 चर्त्तिक्यम् ४ । इति भरतः ॥ अपि च ।
 “स्यासकः स्यायकश्चर्त्वा चर्त्तिक्यश्च चतुष्टयम् ।
 वस्त्रादी कुङ्कुमादीनां कृटादिषु निगदते ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 चार्त्तिक्यं, पुं, (चर्त्तिक्या परिवेष्टितः इति । चर्त्तिक्यं
 + अण् ।) चर्त्तिक्यादितरथः । इति भरतः ॥
 चर्त्तिक्यं चर्त्तिक्यं चि ॥
 चार्त्तिक्यं, स्त्री, (चर्त्तिक्यां सन्निहः इति । भिच्चा-
 दिभ्योऽण् ।) ४ । २ । ३८ । इत्यण् ।) चर्त्तिक्य-
 सन्निहः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 चार्त्तिक्यं, स्त्री, (चर्त्तिक्यां चर्त्तिक्यधारिणां सन्निहः ।
 इति अण् ।) चर्त्तिक्यसन्निहः । इत्यमरटीकायां
 स्वामी ॥
 चार्त्तिक्यः, पुं, (चारुः आपातमनोरमः लोक-
 चित्ताकर्षकः इति यावत् वाकः वाक्यमस्य ।
 ततः प्रयोदरादिवात् चाधुः ।) तार्त्तिक्यविशेषः ।
 तत्पर्यायः । चार्त्तिक्यः २ नास्तिकः ३ लौकाय-
 तिकः ४ । इति हिमचन्द्रः ॥ च च आकाश-
 भिन्नभूतचतुष्टयवादी । प्रत्यक्षमेकं प्रमाणमिति
 चार्त्तिक्यः । इति न्यायसंग्रहः ॥ (यथा च

सर्वदर्शनसंग्रहे ॥ “अथ कथं परमेश्वरस्य निःश्रय-
 सपदत्वमभिधीयते दृहस्यतिमतानुसारिणा
 नास्तिकशिरोमयिणा चार्त्तिक्येण दूरोत्सारित-
 त्वात् दुरच्छेदं हि चार्त्तिक्यस्य चिदितम् ॥”)
 दुर्व्योधनसखराक्षसविशेषः । (यथा, महा-
 भारते । १२ । ३८ । २२—२३ ।
 “निःशब्दे च स्थिते तत्र ततो विप्रजने पुनः ।
 राजानं ब्राह्मणच्छ्रेया चार्त्तिक्यो राजमोऽब्रवीत् ॥
 तत्र दुर्व्योधनसखा भिक्षुरूपेण सम्भूतः ।
 साधः शिखी त्रिदक्षी च धृष्टो विगतसाधसः ॥”)
 चार्त्तिक्यं, स्त्री, (चारु + गुणवचनत्वात् ङीष् ।)
 कुवेरपत्नी । ज्योत्स्नाः बुद्धिः । शोभना । इति
 मेदिनी । वे, ६ ॥ दीप्तिः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥
 चार्त्तिक्यं, पुं, (चालयति हृदयतीति । चल + णिच्
 + अच् णो वा । यद्वा चालयति आच्छादयत्यने-
 नेति । चल + णिच् + करणे घञ् ।) स्वनाम-
 ख्यातवृक्षाच्छादनम् । तत्पर्यायः । पिटम् २ ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पटलम् ३ हृदिः ४ । इत्य-
 मरः । २ । २ । १४ ॥ कटलम् ५ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ हृदम् ६ । इति जटाधरः ॥ स्वर्ण-
 चूडपद्मी । इति भूरिप्रयोगः ॥
 चालकः, पुं, (चलति स्वेच्छैव । चल + ण्वल् ।)
 अङ्कुशदुर्हरहस्ती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 चालनं, स्त्री, (चालयत्यनेनेति । चल + णिच् +
 करणे ल्युट् ।) चालनी । इत्यमरटीकायां
 भरतः ॥ (यथा, कर्मप्रदीपे ।
 “चन्द्रच्छिद्रमोपेतं चालनं तितलः स्फुटः ॥”
 भावे लुट् । प्रेरणम् । यथा, भागवते । ३ ।
 २६ । ३७ ।
 “चालनं बहून् प्राप्तिर्नेत्रलं द्रव्यशब्दयोः ॥”)
 चालनी, स्त्री, (चालयत्यनेनेति । चल + णिच् +
 करणे ल्युट् ङीप् च ।) स्वनामख्यातशस्त्रादि-
 चालनपात्रम् । तत्पर्यायः । तितलः २ । इत्य-
 मरः । २ । ६ । २६ ॥ चालनम् ३ बहुच्छिद्रा ४ ।
 इति भरतः ॥ पाचौरः ५ । इति जटाधरः ॥
 चाषः, पुं, (चाषयति भक्षयति कथादिकमिति । चर्ष
 + स्वार्थे णिच् + अच् । यद्वा चष्यते भक्ष्यते-
 २सौ मांसाग्निभिरिति । चष् + कर्मणि घञ् ।)
 खर्णपातकः । सोसाचडा इति ख्यातः । नील-
 कण्ठ इति क्वचित् ख्यातः । इत्यमरटीकायां
 भरतः ॥ तत्पर्यायः । किक्वीदिविः २ नीलाङ्गः ३
 पुण्यदर्शनः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥
 चाषः, पुं, (चाष + एषोदरात् सत्वम् ।) चाष-
 यन्त्री । इच्छुः । इति मेदिनी । से, ३ ॥
 चि, अ चिद्वाम् । चयने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भां-उभं-द्विकं-अणिट् ।) अ, चयति चयते
 धनं लोकः । इति दुर्गादासः ॥
 चि, अ न चिद्वाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वां-
 उभं-द्विकं-अणिट् ।) चित्तिचयनं प्राप्तीकरण-
 मिति यावत् । न च, चिनोति चिदुते । इति
 दुर्गादासः ॥